

AGENTURA OCHRANY
PŘÍRODY A KRAJINY
ČESKÉ REPUBLIKY

Souhrn doporučených opatření pro evropsky významnou lokalitu

Stříbro - vojenské cvičiště

CZ0323169

EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj
Operační program Životní prostředí

1. Základní identifikační a popisné údaje

1.1 Základní údaje

Název: Stříbro - vojenské cvičiště

Kód lokality: CZ0323169

Kód lokality v ÚSOP: 2742

Rozloha (ha): 108,6313

Biogeografická oblast: kontinentální

Zařazení EVL na evropský seznam: 2008/25/ES

Nařízení vlády o stanovení národního seznamu EVL: Nařízení vlády č. 318/2013 Sb., o stanovení národního seznamu evropsky významných lokalit, ve znění pozdějších předpisů – příloha č. 322

1.2 Způsob zajištění ochrany

Zvláště chráněná území (ZCHÚ)

NENÍ

Ochranné pásmo zvláště chráněného území (OP ZCHÚ)

NENÍ

Navrhovaná kategorie ZCHÚ podle platného nařízení vlády

NENÍ

Smluvní ochrana dle § 39 ZOPK

NENÍ

Základní ochrana dle § 45c, odst. 2 ZOPK

Celková rozloha území chráněného dle režimu základní ochrany (ha): 108,6313

Relativní rozloha území chráněného dle režimu základní ochrany (%): 100

Jiná území chráněná podle národní legislativy, evropské legislativy nebo mezinárodních úmluv v překryvu s EVL

Ptačí oblasti

NEJSOU

1.3 Územně správní příslušnost

Plzeňský kraj

Dotčené obce

Stříbro

Dotčená katastrální území

Stříbro, Těchlovice u Stříbra

1.4 Stručná charakteristika území

Ekotop

Evropsky významná lokalita Stříbro – vojenské cvičiště se nachází u západního okraje města Stříbra. Jedná se o areál bývalého vojenského cvičiště. Nadmořská výška území je 415 až 470 m.

Reliéf: jedná se o území, které je tvořeno nepravidelným hřbetem ve směru S-J, s příkřejšími svahy k Z a mírným svahem k V. Celé území je protkáno hustou sítí nezpevněných cest (pozůstatků pojezdů těžké

vojenské techniky), příkopů, túní, louží a zamokřených depresí a v některých místech rozptýlenou zelení, převážně krovnatého charakteru, na malé ploše v J a SZ části i charakteru lesa. Většina území je odlesněna, v různém stupni zarůstání krovinami a náletovými dřevinami. V okolí nejvyššího bodu v jižní části území a při západní hranici se nacházejí lesní porosty. Na jihozápadním okraji EVL pramení bezejmenný potok, který je levostranným přítokem Mže, na východním okraji další drobná vodoteč, pravděpodobně pozůstatek meliorací.

Geomorfologie: území patří území do okrsku Svojšínská vrchovina, podcelku Střibrská pahorkatina (celek Plaská pahorkatina, oblast Plzeňská pahorkatina, subprovincie Poberounská soustava).

Geologie: v západní části je geologický podklad EVL tvořen proterozoickými horninami, asynticky zvrásněnými, s různě silným variským přepracováním (břidlice, fylity, svory až pararuly). Ve východní části sem zasahují permokarbonátské horniny (pískovce, slepence, jílovce).

Pedologie: Vzhledem k vojenské činnosti v minulosti je pravděpodobné, že část území má půdní povrch přeměněný (zemní práce, navážka), na zbývající části jsou vyvinuty hlinitojílovité půdy.

Krajinná charakteristika: Lokalita se nachází na mírných svazích odlesněného vrchu, tvořícího nejvyšší vrchol v širším okolí, při západním okraji města.

Biota

Fauna území odpovídá tomu, že se jedná o otevřenou plochu, v minulosti distrubovanou, v různém stupni sukcese. Předměty ochrany jsou kuňka žlutobřichá (*Bombina variegata*) a čolek velký (*Triturus cristatus*). Tyto druhy jsou vázány svým rozmnožováním na vodní prostředí. Menší túně a louže vyhovují především kuňkám žlutobřichým, osídlujícím v celém území EVL i v okolí louže pouze částečně zarostlé vegetaci. Čolek velký je plošně rozšířen v túních trvalého charakteru pouze ve východní a severní části území. Túně, zatopené příkopy a louže, které využívají obojživelníci, vznikly díky vojenské činnosti v minulosti. Po ukončení vojenské činnosti na lokalitě postupuje sukcese, túně zarůstají vegetací, zazemňují se a méně se plní vodou a prostředí se pro obojživelníky stává méně vhodné. Z tohoto důvodu zde došlo během posledních let k poklesu jejich stavu. Dalšími zaznamenanými zvláště chráněnými druhy obojživelníků na lokalitě jsou čolek obecný (*Triturus vulgaris*), skokan štíhlý (*Rana dalmatina*) a ropucha obecná (*Bufo bufo*), které jsou rovněž vázány na vodní plochy. Dříve zjištěné druhy čolek horský (*Triturus alpestris*) a skokan zelený (*Rana esculenta*) již později potvrzeny nebyly. Dále zde byl zaznamenán výskyt 3 druhů plazů (všechny 3 druhy patří mezi zvláště chráněné), 7 druhů savců a 55 druhů ptáků, z toho 9 druhů zvláště chráněných, z nichž v lokalitě pravidelně hnízdí bramborníček černohlavý (*Saxicola torquata*), bramborníček hnědý (*Saxicola rubetra*), ťuhýk obecný (*Lanius collurio*) a strnad luční (*Miliaria calandra*). Přitomně zvláště chráněné druhy využívají spíše otevřenou krajинu s remízkou a roztroušenými keři a skupinami stromů. Jejich výskyt je stejně jako u obojživelníků zapříčiněn specifickým využíváním v minulosti. V současné době se vzhledem k postupující sukcesi prostředí pro tyto druhy zhoršuje.

V území bylo při průzkumech v r. 2009 zaznamenáno 259 druhů brouků a 128 druhů motýlů. Z hlediska entomofauny jsou cenné zejména plochy s nižším zapojením vegetace, suché trávníky a mechanicky narušovaná místa, která umožňují přežívání některých sucho- a teplomilných druhů brouků a motýlů vyžadujících pro svůj vývoj raně sukcesní stanoviště s řídkou až velmi řídkou bylinnou vegetací. Ze zjištěných druhů bezobratlých v roce 2009 patří 2 druhy mezi zvláště chráněné - otakárek fenyklový (*Papilio machaon*) a batolec duhový (*Apatura iris*) a 13 druhů je uvedeno v červeném seznamu (Farkač et al., 2005).

Území spadá do fytogeografického okrsku Svojšínská pahorkatina, Českomoravského mezofytika. Květena okrsku je rozmanitá, převládají v ní mezofyty nad termofyty. Flora odpovídá suprakolinnímu vegetačnímu stupni (kopcovině). Z hlediska potenciální přirozené vegetace je zkoumané území možno řadit k bikové nebo jedlové doubravě (*Luzulo albidae-Quercetum petraeae*, *Abieti-Quercetum*), na severozápadě sem zasahuje brusinková borová doubrava (*Vaccinio vitis-idaeae-Quercetum*). V geobotanické rekonstrukční mapě naleží lokalita k jednotce Qa – acidofilní doubravy, v severozápadní části EVL pak PQ borové doubravy.

Na většině území EVL se v současné době vyskytují plochy bez většího botanického významu. Jedná se hlavně o ruderalizované plochy a plochy ovlivněné šířením expanzivních druhů, kterým vyhovuje absence hospodaření. Malé lesní plochy jsou porostlé hospodářskými jehličnatými lesy. Pouze lokálně lze nalézt zbytky přírodních společenstev, a to zejména na sušších místech, na stráňkách a místech s mělkou půdou, kde se vyskytuje stepní vegetace a v nejvíce vlhkých místech, kde jsou zbytky původních podmáčených luk s ocínenem jesenním (*Colchicum autumnale*) či zvláště chráněným kosatcem sibiřským (*Iris sibirica*). Části túní jsou zarostlé sítinami - především sítinou rozkladitou (*Juncus effusus*), bahničkou (*Eleocharis* sp.), žabníkem jitrocelovým (*Alisma plantago-aquatica*), hvězdošem (*Callitriches* sp.), zblochanem (*Glyceria* sp.) a orobincem širokolistým (*Typha latifolia*). V keřovém patře se vyskytuje především hloh (*Crataegus* sp.) a růže šípková (*Rosa canina*). Z náletových dřevin se nejvíce vyskytují borovice lesní (*Pinus sylvestris*), topol osika (*Populus tremula*) a různé druhy vrb (*Salix* sp.). Větší část území je zarostlá náhradními společenstvy se třtinou křovištní (*Calamagrostis epigejos*), metlicí trsnatou (*Deschampsia caespitosa*), ostružiníky (*Rubus* sp.), vratičem obecným (*Tanacetum vulgare*), vrbkou úzkolistou (*Epilobium angustifolium*) aj.

2. Stav EVL a předmětů ochrany

2.1 Předměty ochrany a jejich cílový stav

Druhy

Název předmětu ochrany: kuňka žlutobřichá *Bombina variegata*

Kód předmětu ochrany: 1193

Stav předmětu ochrany při zařazení EVL do Evropského seznamu

Populace	Min	Max	Jednotka	Kategorie	Podíl populace	Zachovalost	Izolace	Celkové hodnocení
stálá populace	-	-	-	přítomná	$15 \% \geq p > 2 \%$	vynikající zachování	populace je izolovaná	významná hodnota

Cílový stav předmětu ochrany:

Zachování početnosti populace předmětu ochrany na současné úrovni (t.j. minimálně vyšší desítky až stovky dospělců kuňky, zastižených v jedné době na místech vhodných k jejich rozmnožování).

Název předmětu ochrany: čolek velký *Triturus cristatus*

Kód předmětu ochrany: 1166

Stav předmětu ochrany při zařazení EVL do Evropského seznamu

Populace	Min	Max	Jednotka	Kategorie	Podíl populace	Zachovalost	Izolace	Celkové hodnocení
stálá populace	-	-	-	běžná	$2 \% \geq p > 0 \%$	dobré zachování	populace není izolovaná, leží uvnitř areálu rozšíření druhu	významná hodnota

Cílový stav předmětu ochrany:

Zachování početnosti populace předmětu ochrany na současné úrovni (t.j. alespoň desítky túní s prokázaným rozmnožováním čolka velkého).

2.2 Nároky předmětů ochrany

Druhy

Název předmětu ochrany: kuňka žlutobřichá *Bombina variegata*

Kód předmětu ochrany: 1193

Popis nároků předmětu ochrany:

Kuňka žlutobřichá je v porovnání s blízce příbuznou kuňkou obecnou (*Bombina bombina*) méně vázána na vodní prostředí. Je poměrně náročná na kvalitu vodních i suchozemských biotopů, zejména v tom směru, že jde o druh spíše raných sukcesních stádií.

Kuňka žlutobřichá výrazně preferuje pro rozmnožování drobná vodní tělesa typu kaluží (lesní i nelesní) a mělkých túní bez přítomnosti ryb. Aby lokalita byla dlouhodobě vhodná pro výskyt kuňky žlutobřiché, měla by mít zastoupeny vždy nějaké plochy bez vegetačního krytu (zapojeného drnu).

Nejčastějším biotopem tohoto druhu u nás je mělká kaluž na nezpevněné cestě s minimem vegetace. Často se však kuňky rozmnožují i v zastíněných vodních tělesech. Limitem je zřejmě až zastínění vodní plochy z 80 a více procent (témař kompletně zarostlé břehy dřevinami). Kromě kaluží na lesních i nelesních cestách a struh se stojatou vodou se rozmnožuje i v kalužích na zvodnělých tankodromech, v zatopených příkopech, túních v lomech, pískovnách, kaolínkách, na odkalištích, v loužích a kalužích v polích a výjimečně i v menších, málo zarostlých rybníčích, neudržovaných koupalištích a v zahradních jezírkách. Často k rozmnožování využívá kaluže vzniklé aktivitou divokých prasat. V klasických rybnících či požárních nádržích ji nalezneme většinou jen v období sucha nebo po ztrátě výše uvedených vodních biotopů. V těchto náhradních biotopech se pravděpodobně může i rozmnožovat. Není však známo, zda trvale.

Rozmnožování předcházejí poměrně nenápadné hlasové projevy. Ve vodě se kuňky páří a kladou vajíčka v několika etapách v závislosti na deštích, a to od dubna až do srpna (nejčastěji v dubnu až červnu). Z nakladených vajíček se zhruba po 7 – 10 dnech líhnou larvy živící se řasami a organickými zbytky. Přibližně po dvou měsících se larvy (pulci) metamorfují v malé žabky, které se zpočátku zdržují rovněž ve vodě a poté žijí podobným způsobem jako dospělí jedinci.

Dospělci i nedospělí jedinci se v průběhu roku zdržují v různých typech suchozemských biotopů, zejména však s menším podílem nezapojeného travního drnu. Tento druh vyžaduje pro svůj výskyt obnažené plochy bez vegetačního pokryvu. Jako vhodné se jeví zejména plochy tankodromů s alespoň občasnými jízdami vozidel. V lesních celcích, ve kterých kuňky žijí zejména v Karpatech, využívají k životu zejména nezpevněné lesní cesty, které jsou alespoň občas projížděné vozidly a také těžební prostory v lesích (pískovny, lomy apod.).

Na sklonku léta kuňky migrují k zimním úkrytům. Kuňka žlutobřichá je poměrně terestrická žába a akční rádius druhu v průběhu roku se uvádí 800 m, pravděpodobně však bude výrazně větší. Kuňky zimují v puklinách skal, opuštěných norách hlodavců, pod návějemi listí, ve sklepích a dalších zemních úkrytech.

Druh ustoupil především v důsledku změn vodního režimu v krajině, jako jsou: odvodňování luk a lesů v rámci melioračních úprav, regulace a prohlubování koryt potoků, zatrubňování drobných vodotečí, přeměna podmáčených luk v kulturní louky nebo v pole, dále pak v důsledku intenzivního využití každého kousku půdy v rámci náhradních rekultivací praktikovaných v 70. a 80. letech 20. století, používání chemických prostředků při ošetřování lesa atp. V poslední době vystupuje do popředí i rekultivace lomů, absence managementových zásahů a ukončování činnosti armády na mnoha lokalitách, jejich zarůstání a postupný zánik výskytu kuněk. Kromě těchto faktorů, které ohrožují všechny obojživelníky obecně, kuňka žlutobřichá mizí především v důsledku zpevňování blátivých lesních cest a jejich proměny v asfaltové komunikace a odvodňování příkopů podél úcelových lesních komunikací.

Faktory a činnosti, které mohou negativně ovlivnit populaci druhu:

- zpevňování a asfaltování dosud nezpevněných podmáčených lesních i polních cest, odvodňování částí zaplavených příkopů kolem těchto cest a odvodňování a zasypávání zvodnělých výmolů na cestách
- vyrovnávání, zasypávání, zaorávání a odvodňování podmočených terénních depresí na loukách a v polích
- zarůstání a zazemňování tůní a jezírek – problém s orobincem, který se uchytí a rozrosté v hloubkách do 80 cm
- snižování hladiny spodní vody ať už způsobené klimatickými výkyvy, nebo přímým lidským přičiněním – zahľubováním koryt potoků, odvodňováním lesů, luk atp., které vede k vysychání tůní
- rychlé odvádění povrchových vod ze zamokřených luk, lesů a podél lesních cest
- vysazování lesa kolem tůněk, což vede k totálnímu zastínění lokality stromy, případně keři (špatný až žádný rozvoj řas jako potravy pro pulce), přičemž jehličnaté stromy hrají významně negativnější roli než listnáče; totální zastínění lokality vede k ochlazení vody (oproti nezastíněným lokalitám o 5° C i více), což zpomaluje vývoj vajíček a larev a omezuje, až znemožňuje rozvoj fytoplanktonu a následně zooplanktonu – potravy žab (především nedospělých jedinců). Obojživelníci takové lokality zjevně opomíjejí; zastínění drobných vod se po druhé světové válce dramaticky zvýšilo
- klimatické výkyvy (nedostatek srážek) na lokalitách napájených dešťovou vodou spojené s vysycháním
  - meliorace a úpravy kapilár a vodotečí
  - snížení průtočnosti toků v rámci budování náhonů (např. při výstavbě malých vodních elektráren) spojené s vysycháním tůní podél vodních toků
  - přítomnost ryb ve vodních plochách
  - jednorázová prudká kontaminace vody organickými látkami (např. kejdou), či anorganickými látkami

Péče o lokalitu spočívá v zajištění vhodných podmínek vodního i terestrického biotopu. Vhodná je např. obnova či vytváření nových tůní, disturbance povrchu břehů (narušení drnu), občasný výřez náletu, kosení, či vytváření zimovišť.

Název předmětu ochrany: čolek velký *Triturus cristatus*

Kód předmětu ochrany: 1166

Popis nároku předmětu ochrany:

Čolek velký žije v rybnících, túních, jezírkách v lomech, hlinících a pískovnách, vzácněji i v zatopených příkopech podél cest, závlahových kanálech, požárních nádržích a ve vybetonovaných koupalištích s dostatečnou potravní nabídkou. Obecně preferují velcí čolci hlubší a větší vody než malé druhy čolků. Vodní tělesa vhodná pro úspěšné rozmnožování čolků velkých musí splňovat tyto základní podmínky: musí v nich být dostatečná potravní nabídka (drobní bezobratlí), dostatečná nabídka míst pro kládení vajíček a úkrytu (vegetace) a malé zastoupení predátorů (ryby). Velikost vodního tělesa vhodného pro rozmnožování by měla být minimálně 50 m čtverečních, s maximální hloubkou 1-1,5 m (vhodné jen na části) a průměrnou hloubkou do 50 cm. Zastínění vodního tělesa pravděpodobně není limitující faktor, pokud dřeviny břehových porostů nezakrývají vodní plochu tak, že zde není možný rozvoj žádné vodní makrofytní vegetace a dochází k nadměrnému zazemňování nádrže opadem a kyslíkovým deficitům. Obvykle je limitní hustý zárušt břehů dřevinami z 80–90 percent. Na jaře (v nižších polohách již od druhé dekády března) se čolci vyskytují ve vodě, kde dochází k párení a kládení vajíček. Z vajíček se zhruba po 1–2 týdnech (záleží na teplotě vody) líhnou larvy, které se živí planktonem, drobnými bezobratly, zoobentosem atp., a přibližně po třech, čtyřech i více měsících metamorfují. Velké druhy čolků jsou více vázány na vodu než malé, proto i nedospělé čolky nalezneme jak na souši, tak i ve vodě. Dospělí čolci setrvávají ve vodě (tzv. vodní fáze života) přibližně čtyři až pět měsíců (myslí se tím populace nikoli jedinci). Pak vodu opouštějí a žijí na souši pod kameny, padlým dřevem, v mechu a dalších zemních úkrytech, ať již v lese či mimo les. Jejich akční rádius (vzdálenost putování od vody) je ca do 400 m, ale ve výjimečných případech bylo zaznamenáno 900 m a v jednom případě až 1290 m. Část populace zimuje v zemních úkrytech: puklinách skal, sutích, opuštěných norách savců, ve sklepích a podobných úkrytech, zbylá část na dně vodních nádrží zahrabána v bahně a detritu.

Management spočívá zejména v tvorbě a údržbě túní a dalších vodních ploch a nádrží, vyrezávání stínících dřevin kolem nich, v kosení okolních ploch a v rozrušování zemního drnu.

Hlavní příčinou úbytku čolků velkých je především mizení vhodných biotopů v důsledku změn vodního režimu v krajině jako jsou: odvodňování luk a lesů, regulace potoků a zatrubňování drobných vodotečí, proměna luk v pole, meliorace a podobné zásahy. Mezi další negativní faktory patří automobilismus, likvidace menších vodních ploch v krajině (zavážení komunálním odpadem, rekultivace apod.), chemizace v zemědělství, nešetrné rybářské obhospodařování rybníků (vysoké rybí osádky) a zarybňování jezírek v lomech a pískovnách. Zhoršená kvalita vody je další příčinou snížení četnosti nebo úplného zániku populací tohoto druhu. Obecně lze shrnout, že čolci trpí zánikem biotopů a zásahem do biotopů.

2.3 Řešení konfliktů při zajišťování požadavků různých předmětů ochrany EVL

Konflikt není předpokládán

2.4 Konflikt s jinými ochrannými režimy dle ZOPK

Konflikt není předpokládán

2.5 Využívání EVL a zhodnocení jeho důsledků pro předměty ochrany

Stručná charakteristika a vliv činnosti

Území sloužilo jako vojenské cvičiště. Díky tomu zde docházelo k narušování půdního povrchu těžkou technikou a ke vzniku mnoha příkopů a túní, které se staly biotopem obojživelníků. V sušších místech se udržovaly otevřené plochy s různě vysokou vegetací a občasným výskytem dřevin. Tento stav vyhovoval řadě druhů ptáků, ze zvláště chráněných lze jmenovat např. skřivana lesního (*Lullula arborea*) nebo bramborníčka černohlavého. Od ukončení vojenského výcviku v r. 2005 není lokalita nijak udržovaná s výjimkou jednorázových akcí (viz níže). Vlivem postupující sukcese dochází k zazemňování túní, které tak přestávají být pro obojživelníky vhodné a bez zásahu dojde k jejich úplnému zániku. Na většině lokality dochází k rozvoji vysoké husté vegetace a náletových dřevin, čímž se mění podmínky i pro další druhy živočichů, zejména ptáky. Část lokality zarůstá expanzními druhy rostlin (třtina křoviště, ostružiníky, trnky,...). Opuštění lokality a její neudržování je jednoznačně negativním vlivem.

Lokalita je využívána v několika posledních letech k závodům offroad vozidel (severní část) a občas motorkáři a čtyřkolkáři. Jejich pojezd vede k narušování povrchu a prohlubování louží. Vzhledem k ekologickým nárokům předmětů ochrany se jedná v zásadě o pozitivní vliv, jen u některých trvalých túní může dojít vlivem průjezdu větších vozidel k postupnému snížení hloubky a následujícímu zazemnění či

vyschnutí. Dosavadní málo časté pojezdy těchto vozidel však na udržování náležitého biotopu nestačí, přesto však lze stav populace předmětů ochrany dosud označit za uspokojivý.

Napříč územím, přibližně ve směru jih - sever, západně od Šibeničního vrchu, vede územím ropovod a dálkový optický kabel. Rovněž územím vede několik elektrovodů vysokého napětí. Elektrovody nemají žádný vliv na předmět ochrany ani na nutný management území, podzemní vedení limitují prováděná opatření (hloubení tuní) v místech vedení včetně ochranného pásma. Do budoucna je plánováno paralelní uložení vedení dálkovodu s ropovodem.

V územním plánu Města Stříbra je většina území vymezena jako plochy smíšené nezastavěného území, malá část jako plochy lesní. Rovněž je v tomto územním plánu vymezeno v severozápadní části EVL lokální biocentrum s navazujícími lokálními biokoridory směrem na východ a jih. Jižní část území je zahrnuta v ploše, určené pro vymezení nadregionálního biokoridoru, vedeného údolím řeky Mže.

2.6 Související platné dokumenty ve vztahu k předmětům ochrany dle speciálních zákonů

Lesní hospodářské plány / lesní hospodářské osnovy

Typ dokumentu: LHP

Přírodní lesní oblast: Západočeská pahorkatina

Lesní hospodářský celek / zařizovací obvod: Stříbro

Výměra LHC / zařizovací obvod v EVL (ha): 2

Období platnosti LHP (LHO): 1. 1. 2017 - 31. 12. 2026

Organizace lesního hospodářství: LČR, s.p., LS Stříbro

Nižší organizační jednotka: revír Stříbro

Typ dokumentu: LHP

Přírodní lesní oblast: Západočeská pahorkatina

Lesní hospodářský celek / zařizovací obvod: Městské lesy Stříbro

Výměra LHC / zařizovací obvod v EVL (ha): 1,19

Období platnosti LHP (LHO): 1. 1. 2017 - 31. 12. 2026

Organizace lesního hospodářství: Město Stříbro

Nižší organizační jednotka: Lesy Města Stříbra, s.r.o.

Další dokumenty

Název: Územní plán Města Stříbro

Platnost od: 29. 1. 2015

Poznámka: část lokality vymezena jako lokální ÚSES

3. Péče o EVL

3.1 Popis optimálního způsobu péče o předměty ochrany

Každoročně je třeba provést prohloubení části túní, a to jak obnovu stávajících zazemněných, byť již málo patrných tak zcela nových, tak, aby byly v různém stadiu sukcesního vývoje. Nouzově lze zásahy provádět v rozmezí 2-5 let v rozsahu úměrně navýšeném oproti každoročním zásahům. Prohloubení několika větších túní provést cca na ploše 10 x 10-15 m o nepravidelné maximální hloubce dna od 1 do 2 m a průměrné hloubce cca 0,5 m. Obnova túní by měla probíhat mimo období rozmnožování obojživelníků, tj. od října do února, s těžištěm v podzimních měsících, případně po vyschnutí túní v suchých letních měsících. Dále je třeba vytvořit několik desítek menších depresí jednak formou "rýh" (od šířky 0,5 m a délce 1 až několik metrů, s proměnlivou hloubkou 0,2 – 1 m) a dále formou túní od velikosti 1 x 1 m až po cca 5 x 5 m a proměnlivé hloubce dna od 0,2 do 1,5 m. Vytěženou zeminu rozhrnout do okolí. Stěny všech túní řešit tak, aby je obojživelníci mohli snadno opustit, tj. se sklonem od 1:5 do 1:1. Je nutno vytvořit správný reliéf túní, tak aby při nedostatku vody nedocházelo k uvěznění vývojových stádií obojživelníků v místech, která mohou vyschnout. Během dalších let je nutné kontrolovat stav túní a podle potřeby je obnovovat či udržovat. Pozornost je nutné zaměřit zejména na místa, kde došlo k ukončení offroadových aktivit. Vždy by měla být asi třetina túní bez vegetace, třetina s dvouletým a třetina s asi tří až čtyřletým zárostem vegetace. Počtem a rozmístění túní a depresí, naplněných vodou, je žádoucí se přiblížit stavu, který je patrný na leteckých snímcích mezi roky 2003 a 2006.

Základním managementem v území jsou offroadové aktivity (motorky, čtyřkolky, offroady, nákladní automobily, vojenské spolky a technika). Dílčí plochy by měly být rozděleny na tři přibližně stejně velké části, motokrosové aktivity budou provozovány v danou chvíli vždy jen v jedné. Místa, kam by vozidla vjíždět neměla, mohou být označena např. páskami a cedulemi. Čas, po který bude území využíváno, bude záviset na intenzitě motokrosových aktivit, lze předpokládat střídání po 2 až 5 letech. Pokud bude management ideální, bude většina dílčí plochy zbavena souvislé vegetace. V rámci dílčí plochy tak bude přibližně 1/3, kde v danou chvíli budou probíhat disturbance, 1/3 v rané fázi sukcese a 1/3 v pokročilejší fázi. Offroadové aktivity je možné realizovat v rámci celého roku. Pokud by se ukázalo, že vymezování ploch, kde je v danou chvíli možné provozovat offroad, odrazuje případné zájemce, je lépe povolit offroadové aktivity zcela bez regulace, než aby nebyly provozovány žádné. Pokud dojde k neregulovaným aktivitám, bude nutno sledovat a vyhodnotit jejich dopad na populace obojživelníků a případně přijmout patřičná opatření.

Náhradou za offroadové aktivity je narušování souvislého drnu a vegetace pomocí zemědělské a jiné techniky. Možné je použít jakéhokoli tahače, vzhledem k terénu s náhonem na všechny nápravy (traktor, buldozer, nákladní automobil,...) s připojenými bránami, trny, pluhem, drtičem aj. V případě průjezdu zamokřenými plochami je třeba jízdu i použitý prostředek přizpůsobit tomu, aby docházelo k vytváření drobných vodních ploch a nikoli k jejich zániku.

Možné jsou i větší organizované akce, jako jsou vojenské přehlídky, závody nákladních automobilů apod. Tyto akce by měly probíhat na místech určených orgánem ochrany přírody, vybraných dle aktuálního stavu lokality. Doporučeným obdobím pro takové akce je září a říjen, vyloučeny však nejsou ani ostatní měsíce.

Dřeviny rostoucí na nelesních plochách je třeba postupně redukovat. Jejich pokryvnost by neměla být větší než 10%. Větší skupiny keřů rozdělit průseky. Zásahy diverzifikovat křoviny jak věkově, tak strukturně. V horizontu cca 10 let ponechat jen část remízků zestárnout; spíše je mýt, aby se udržoval stav mladých náletů. Je možné vybrané dřeviny (např. duby, borovice aj.) ponechat a pěstovat z nich do budoucna mohutné solitéry. Dřevní hmotu je vhodné ponechat na místě pokácení a to jako kupy větví nebo štěpky. Kupy větví využijí k úkrytu plazi, případně i obojživelníci, kupy štěpky využijí obojživelníci k úkrytu i jako zimoviště a plazi jako líhniště. Optimální by bylo vytvářet obojí (kupy větví i štěpky) a ponechávat je na zčásti oslněných místech tak, aby kupy příliš nevysychaly, ale aby se zároveň alespoň zčásti prohřívaly.

Na lokalitě je žádoucí realizovat každoročně extenzivní pastvu smíšeného stáda ovcí a koz (v poměru cca 2:1 až 4:1). Ideální by bylo přistoupit na každé dílčí ploše k rotační pastvě s různou intenzitou v jednotlivých 3-5 oplůtcích. Během jednotlivých let je vhodné měnit intenzitu a načasování v jednotlivých oplůtcích. Pokud by byla rotační pastva nemožná, měnit intenzitu pastvy na ploše mezi lety. Ponechávat nedopasky.

Intenzita pastvy na dílčí ploše 3 cca 0,7 - 1 DBJ/ha, na dílčí ploše 4 cca 1,1 – 1,3 DBJ/ha, na dílčí ploše 5 cca 0,5 DBJ/ha, dílčí ploše 6 cca 1 - 1,3 DBJ/ha, na dílčích plochách 7 a 8 intenzivnější pastva 2 DBJ/ha a na dílčí ploše 11 0,2 DBJ/ha, a to pouze 1x za několik let. Podle složení porostu se u ploch 7 a 8 může jednat o pastvu ovcí, koz, skotu nebo koní, či různě smíšených stád. V části plochy realizovat alespoň jednou během několika let velmi intenzivní pastvu vedoucí až k destrukci drnu.

V případě nemožnosti realizace pastvy je možné krátkodobě realizovat seč s vyklizením pokosené biomasy mimo vlhká místa a stepní biotopy. Dílčí plochy sekat jedenkrát v sezóně, a to od 2. poloviny srpna do září.

Mozaikovitě ponechat cca 1/3 plochy druhově hodnotných porostů neposečenou. Meziročně obměňovat nesečené části. Nedosekávat v pozdním podzimu.

V části plochy EVL je možno realizovat řízené vypalování na max. polovině (dílčí plochy 3 až 6 a 11) či čtvrtině (dílčí plochy 7 a 8) dílčí plochy. Vypalovat je třeba po drobných plochách 20 x 20 m a cílem je vytvořit mozaiku vypálených a nevypálených ploch. Vypálené plochy je třeba každoročně obměňovat tak, aby se vždy část této plochy překrývala s plochou vypálenou v minulém roce. Vypalování realizovat od poloviny října do února Možnost realizace tohoto managementu dle stávající legislativy (zákona o požární ochraně č. 133/1985 Sb., v platném znění a zákona o odpadech č. 185/2001 Sb., v platné znění) není možné. V současnosti se legislativně řeší, aby bylo do budoucna možné vypalování legálně provádět.

V lesních porostech provádět běžné hospodaření s výjimkou použití pesticidů, udržovat volnější zápoj, podporovat přirozenou druhovou skladbu, především dubu letního (*Quercus robur*) a zimního (*Q. petraea*), břízy bradavičnaté (*Betula pendula*), v údolnicích olše lepkavé (*Alnus glutinosa*) a jasanu ztepilého (*Fraxinus excelsior*), redukce nepůvodních druhů borovice černé (*Pinus nigra*) a modřínu evropského (*Larix decidua*), dále expanzních topolu osiky a borovice lesní. Nerozšiřovat lesní porosty na přirozená bezlesí na lesních pozemcích, tyto plošky je možno udržet bez porostu dřevin např. kosením či řízenou pastvou.

Myslivost je možno v území provozovat za podmínky vyloučení hromadění organické hmoty, sloužící jako újediště pro divoká prasata (zbytky plodin, uhynulá zvířata apod.).

3.2 Navrhovaná opatření

Opakování opatření

Číslo zákresu managementového opatření	3, 4, 5, 6, 7, 8, 11
Název managementového opatření	Kosení těžkou mechanizací
Kategorie opatření	Kosení
Cílový předmět ochrany	<i>Bombina variegata</i> (kuňka žlutobřichá) 1193, <i>Triturus cristatus</i> (čolek velký) 1166
Popis opatření	V případě nemožnosti realizace pastvy je možné krátkodobě realizovat seč s vyklizením pokosené biomasy mimo vlhká místa a stepní biotopy. Dílčí plochu sekat jedenkrát v sezóně, a to od 2. poloviny srpna do září. Mozaikovitě ponechat cca 1/3 neposečenou. Nedosekávat v pozdním podzimu.
Vhodný interval	1 x za 1 rok
Kalendář pro management	Polovina srpna až konec září
Poznámka	

Číslo zákresu managementového opatření	3, 4, 5, 6, 7, 8, 11
Název managementového opatření	Extenzívní pastva ovci a kozami
Kategorie opatření	Pastva
Cílový předmět ochrany	<i>Bombina variegata</i> (kuňka žlutobřichá) 1193, <i>Triturus cristatus</i> (čolek velký) 1166
Popis opatření	Na lokalitě je žádoucí realizovat každoročně extenzivní pastvu smíšeného stáda ovcí a koz (v poměru cca 2:1 až 4:1). Ideální by bylo přistoupit na každé dílčí ploše k rotační pastvě s různou intenzitou v jednotlivých 3-5 oplůtcích. Během jednotlivých let je vhodné měnit intenzitu a načasování v jednotlivých oplůtcích. Pokud by byla rotační pastva nemožná, měnit intenzitu pastvy na ploše mezi lety. Ponechávat nedopasky. Intenzita pastvy na dílčí ploše 3 cca 0,7 - 1 DBJ/ha, na dílčí ploše 4 cca 1,1 – 1,3 DBJ/ha, na dílčí ploše 5 cca 0,5 DBJ/ha, dílčí ploše 6 cca 1 - 1,3 DBJ/ha, na dílčích plochách 7 a 8 intenzivnější pastva 2 DBJ/ha a na dílčí ploše 11 0,2 DBJ/ha, a to pouze 1x za několik let. Podle složení porostu se u ploch 7 a 8 může jednat o pastvu ovcí, koz, skotu nebo koní, či různě smíšených stád. V části plochy realizovat alespoň jednou během několika let velmi intenzivní pastvu vedoucí až k destrukci drnu.
Vhodný interval	1 x za 1 rok
Kalendář pro management	Celoročně dle povětrnostních podmínek, mimo období se sněhovou pokrývkou.
Poznámka	

Číslo zákresu managementového opatření	1, 2, 3, 4, 6, 7, 8
Název managementového opatření	Obnova a vytváření tůní a mokřadů
Kategorie opatření	Péče o mokřady a rašeliniště

Cílový předmět ochrany	<i>Bombina variegata</i> (kuňka žlutobřichá) 1193, <i>Triturus cristatus</i> (čolek velký) 1166
Popis opatření	Každoročně je třeba provést prohloubení části túní, a to jako obnovu stávajících zazemněných, byť již málo patrných, tak zcela nových, tak, aby byly v různém stadiu sukcesního vývoje. Nouzově lze zásahy provádět v rozmezí 2-5 let v rozsahu úměrně navýšeném oproti každoročním zásahům. Prohloubení několika větších túní provést cca na ploše 10 x 10-15 m o nepravidelné maximální hloubce dna od 1 do 2 m a průměrné hloubce cca 0,5 m. Obnova túní by měla probíhat mimo období rozmnožování obojživelníků, s těžším v podzimních měsících, připadně po vyschnutí túní v suchých letních měsících. Dále je třeba vytvořit několik desítek menších depresí jednak formou "rýh" (od šířky 0,5 m a délce 1 až několik metrů, s proměnlivou hloubkou 0,2 – 1 m) a dále formou túní od velikosti 1 x 1 m až po cca 5 x 5 m a proměnlivé hloubce dna od 0,2 do 1,5 m. Vytěženou zeminu rozhrnout do okolí. Stěny všech túní řešit tak, aby je obojživelníci mohli snadno opustit, tj. se sklonem od 1:5 do 1:1. Je nutno vytvořit správný reliéf túní, tak aby při nedostatku vody nedocházelo k uvěznění vývojových stádií obojživelníků v místech, která mohou vyschnout. Během dalších let je nutné kontrolovat stav túní a podle potřeby je obnovovat či udržovat. Pozornost je nutné zaměřit zejména na místa, kde došlo k ukončení offroadových aktivit. Vždy by měla být asi třetina túní bez vegetace, třetina s dvouletým a třetina s asi tří až čtyřletým zárostem vegetace.
Vhodný interval	1 x za 1 rok
Kalendář pro management	Říjen až únor
Poznámka	V prvních etapách tvorby nových a obnovy stávajících drobných vodních ploch je vhodné tuto aktivitu soustředit zejména na dílčí plochy č. 1 a 2 a západní část plochy č. 8, kde je v současné době soustředěna největší část populace kunek a čolků a po osídlení většiny těchto vodních ploch pokračovat v rozšiřování túněk a louží do okolí. V místech vedení optického kabelu a ropovodu včetně jejich ochranných pásem je nutno splnit obecně platné předpisy, týkající se zemních prací v těchto místech.

Cílo zákresu managementového opatření	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 11
Název managementového opatření	Rozrušování drnu strojově
Kategorie opatření	Speciální opatření na podporu druhů/stanovišť
Cílový předmět ochrany	<i>Bombina variegata</i> (kuňka žlutobřichá) 1193, <i>Triturus cristatus</i> (čolek velký) 1166
Popis opatření	Základním managementem v území jsou offroadové aktivity (motorky, čtyřkolky, offroady, nákladní automobily, vojenské spolky a technika). Dílčí plochy by mely být rozdeleny na tři přibližně stejně velké části, motokrosové aktivity budou provozovány v danou chvíli vždy jen v jedné. Místa, kam by vozidla vjíždět neměla, mohou být označena např. páskami a doplněna cedulemi. Čas, po který bude území využíváno, bude záviset na intenzitě motokrosových aktivit, lze předpokládat střídání po 2 až 5 letech. Pokud bude management ideální, bude většina dílčí plochy zbavena souvislé vegetace. V rámci dílčí plochy tak bude přibližně 1/3, kde v danou chvíli budou probíhat disturbance, 1/3 v rané fázi sukcese a 1/3 v pokročilejší fázi. Offroadové aktivity je možné realizovat v rámci celého roku. Pokud by se ukázalo, že vymezování ploch, kde je v danou chvíli možné provozovat offroad, odrazuje připadné zájemce, je lépe povolit offroadové aktivity zcela bez regulace, než aby nebyly provozovány žádné. Pokud dojde k neregulovaným aktivitám, bude nutno sledovat a vyhodnotit jejich dopad na populace obojživelníků a připadně přjmout patřičná opatření. Náhradou za offroadové aktivity je narušování souvislého drnu a vegetace pomocí zemědělské a jiné techniky. Možné je použít jakéhokoli tahače, vzhledem k terénu s náhonem na všechny nápravy (traktor, buldozer, nákladní automobil,...) s připojenými bránami, trny, pluhem, drtičem aj. V případě průjezdu zamokřenými plochami je třeba jízdu i použitý prostředek přizpůsobit tomu, aby docházelo k vytváření drobných vodních ploch a nikoli k jejich zániku. Možné jsou i větší organizované akce, jako jsou vojenské přehlídky, závody nákladních automobilů apod. Tyto akce by mely probíhat na místech určených orgánem ochrany přírody, vybraných dle aktuálního

	stavu lokality.
Vhodný interval	1 x za 1 rok
Kalendář pro management	Celoročně, optimálně říjen až únor
Poznámka	V případě nemožnosti zajištění dostatečné péče o dílčí plochy č. 1 a 2 je možno tyto plochy jednorázově přepast či po meziročních etapách překosit mechanizací.

Číslo zákresu managementového opatření	3, 4, 5, 6, 7, 8, 11
Název managementového opatření	Vypalování
Kategorie opatření	Speciální opatření na podporu druhů/stanovišť
Cílový předmět ochrany	<i>Bombina variegata</i> (kuňka žlutobřichá) 1193, <i>Triturus cristatus</i> (čolek velký) 1166
Popis opatření	V části plochy EVL je možno realizovat řízené vypalování na max. polovině (dílčí plochy 3 až 6 a 11) či čtvrtině (dílčí plochy 7 a 8) dílčí plochy. Vypalovat je třeba po drobných plochách 20 x 20 m a cílem je vytvořit mozaiku vypálených a nevypálených ploch. Vypálené plochy je třeba každoročně obměňovat tak, aby se vždy část této plochy překrývala s plochou vypálenou v minulém roce.
Vhodný interval	1 x za 1 rok
Kalendář pro management	Polovina října až konec února
Poznámka	Možnost realizace tohoto managementu dle stávající legislativy (zákon o požární ochraně č. 133/1985 Sb., v platném znění a zákona o odpadech č. 185/2001 Sb., v platné znění) není možné. V současnosti se legislativně řeší, aby bylo do budoucna možné vypalování legálně provádět.

Číslo zákresu managementového opatření	9, 10
Název managementového opatření	Účelový pěstební zásah
Kategorie opatření	Účelový pěstební zásah
Cílový předmět ochrany	<i>Bombina variegata</i> (kuňka žlutobřichá) 1193, <i>Triturus cristatus</i> (čolek velký) 1166
Popis opatření	V lesních porostech provádět běžné hospodaření s výjimkou použití pesticidů, udržovat volnější zápoj, podpora přirozené druhové skladby, především dubu, redukce nepůvodních borovice černé a modřinu evropského, expanzních topolu osiky a borovice lesní. Nerozšiřovat lesní porosty na přirozená bezlesí na lesních pozemcích, tyto plošky je možno udržet bez porostu dřevin např. kosením či řízenou pastvou.
Vhodný interval	1 x za 5 let
Kalendář pro management	Celoročně
Poznámka	Proředění smrkového porostu dle běžných lesnických technologií s odstraněním vyrezaného nehroubí do hromad a ponecháním všech listnáčů.

Číslo zákresu managementového opatření	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 11
Název managementového opatření	Výřez náletových dřevin plošně
Kategorie opatření	Výřez náletu
Cílový předmět ochrany	<i>Bombina variegata</i> (kuňka žlutobřichá) 1193, <i>Triturus cristatus</i> (čolek velký) 1166
Popis opatření	Dřeviny rostoucí na nelesních plochách je třeba postupně redukovat. Jejich pokryvnost by neměla být větší než 10%. Větší skupiny keřů rozdělit průseky. Zásahy diverzifikovat křoviny jak věkově, tak strukturně. V horizontu cca 10 let ponechat jen část remízků zestárnout; spíše je mýtít, aby se udržoval stav mladých náletů. Je možné vybrané dřeviny (např. duby, borovice aj.) ponechat a pěstovat z nich do budoucna mohutné solity. Dřevní hmotu je vhodné ponechat na místě pokácení a to jako kupy větví nebo štěpky. Kupy větví využijí k úkrytu plazi, případně i obojživelníci, kupy štěpky využijí obojživelníci k úkrytu i jako zimoviště a plazi jako líhniště. Optimální by bylo vytvářet obojí (kupy větví i štěpky) a ponechávat je na zčásti oslněných místech tak, aby kupy příliš nevysychaly, ale aby se zároveň alespoň zčásti prohřívaly.
Vhodný interval	1 x za 1 rok
Kalendář pro management	Říjen až únor
Poznámka	

4. Závěrečné údaje

4.1 Použité podklady

PLANETA XIV./ 9: AOPK ČR, Lesy České republiky, s. p., Sdružení vlastníků obecních a soukromých lesů v ČR, Vojenské lesy a statky ČR, s.p., VÚKOZ. Pravidla hospodaření pro typy lesních přírodních stanovišť v evropsky významných lokalitách soustavy Natura 2000: Výsledek jednání pracovní skupiny ustanovené při Ministerstvu životního prostředí České republiky a složené ze zástupců jmenovaných organizací (2006). 39.s.

FARKAČ, J.; KRÁL, D.; ŠKORPÍK, M. (eds.) (2005). Červený seznam ohrožených druhů České republiky. *Bezobratlí: Red list of threatened species in the Czech Republic. Invertebrates.* Vydání první. Praha: Agentura ochrany přírody a krajiny ČR. 760 s. ISBN 80-86064-96-4.

HOLUŠA, J.; KOČÁREK, P.; MARHOUL, P. et al. (2009). *Assessment of conservation status of orthopterans in the Czech Republic.: In: Book of Abstracts 2nd Europ. Congress of Conserv. Biol. .* Praha. -.

MARHOUL, P.; TUROŇOVÁ, D. (eds.) (2008). Zásady managementu stanovišť druhů v evropsky významných lokalitách soustavy Natura 2000: Metodika AOPK ČR. 1. vyd. Praha: Agentura ochrany přírody a krajiny ČR. 163 s. ISBN 978-80-87051-38-2.

MARHOUL, P.; TUROŇOVÁ, D. (eds.) (2013). Zásady managementu stanovišť druhů v evropsky významných lokalitách soustavy Natura 2000: Metodika AOPK ČR. Upravené vydání. Praha: AOPK ČR. 182 s.

Občanské sdružení Ametyst (2009). *Inventarizační průzkum Evropsky významné lokality Stříbro - vojenské cvičiště: -.-. .* 59 s. Inventarizační průzkum.

Občanské sdružení Ametyst (2009). *Plán péče o Evropsky významnou lokalitu Stříbro – vojenské cvičiště na období 2011-2020.* 40 s. Plán péče o MZCHÚ.

PRŮŠA, E. (2001). *Pěstování lesů na typologických základech.* Kostelec nad Černými lesy: Lesnická práce, s. r. o. 593 s. ISBN 80-86386-10-4.

ŘÍŠ, V. (2017). *Souhrn doporučených opatření pro evropsky významnou lokalitu Stříbro - vojenské cvičiště.* AOPK ČR: Ústřední seznam ochrany přírody. 12 s.

4.2 SDO zpracoval

Organizace: AOPK ČR, Regionální pracoviště SCHKO Český les

E-mail: cesky.les@nature.cz

Datum zpracování: 4. 4. 2018

5. Seznam zkratek

AOPK ČR	<i>Agentura ochrany přírody a krajiny ČR</i>
DBJ/ha	<i>dobyťí jednotka na hektar</i>
ES	<i>Evropský seznam</i>
EVL	<i>Evropsky významná lokalita</i>
LČR, s.p.	<i>Lesy České republiky, státní podnik</i>
LHC	<i>lesní hospodářský celek</i>
LHO	<i>lesní hospodářská osnova</i>
LHP	<i>lesní hospodářský plán</i>
LS	<i>lesní správa</i>
OP ZCHÚ	<i>ochranné pásmo zvláště chráněného území</i>
SDO	<i>Souhrnn doporučených opatření</i>
ÚSOP	<i>Ústřední seznam ochrany přírody</i>
ZCHÚ	<i>zvláště chráněné území</i>
ZOPK	<i>zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny ve znění pozdějších předpisů</i>

6. Přílohy

6.1 Orientační mapa evropsky významné lokality

CZ0323169_Stribro_vojenske_cviciste_orientacni_mapa.pdf

6.2 Mapa způsobu zajištění ochrany EVL

NENÍ

6.3 Mapa zákresů managementových opatření na vymezených plochách

CZ0323169_Stribro_vojenske_cviciste_Koseni.pdf

CZ0323169_Stribro_vojenske_cviciste_Pastva.pdf

CZ0323169_Stribro_vojenske_cviciste_Pece_o_mokradu_a_raseliniste.pdf

CZ0323169_Stribro_vojenske_cviciste_Specialni_opatreni_na_podporu_druhu_stanovist.pdf

CZ0323169_Stribro_vojenske_cviciste_Ucelovy_pestebni_zasah.pdf

CZ0323169_Stribro_vojenske_cviciste_Vyrez_naletu.pdf

6.4 Rámcová směrnice pro lesní stanoviště

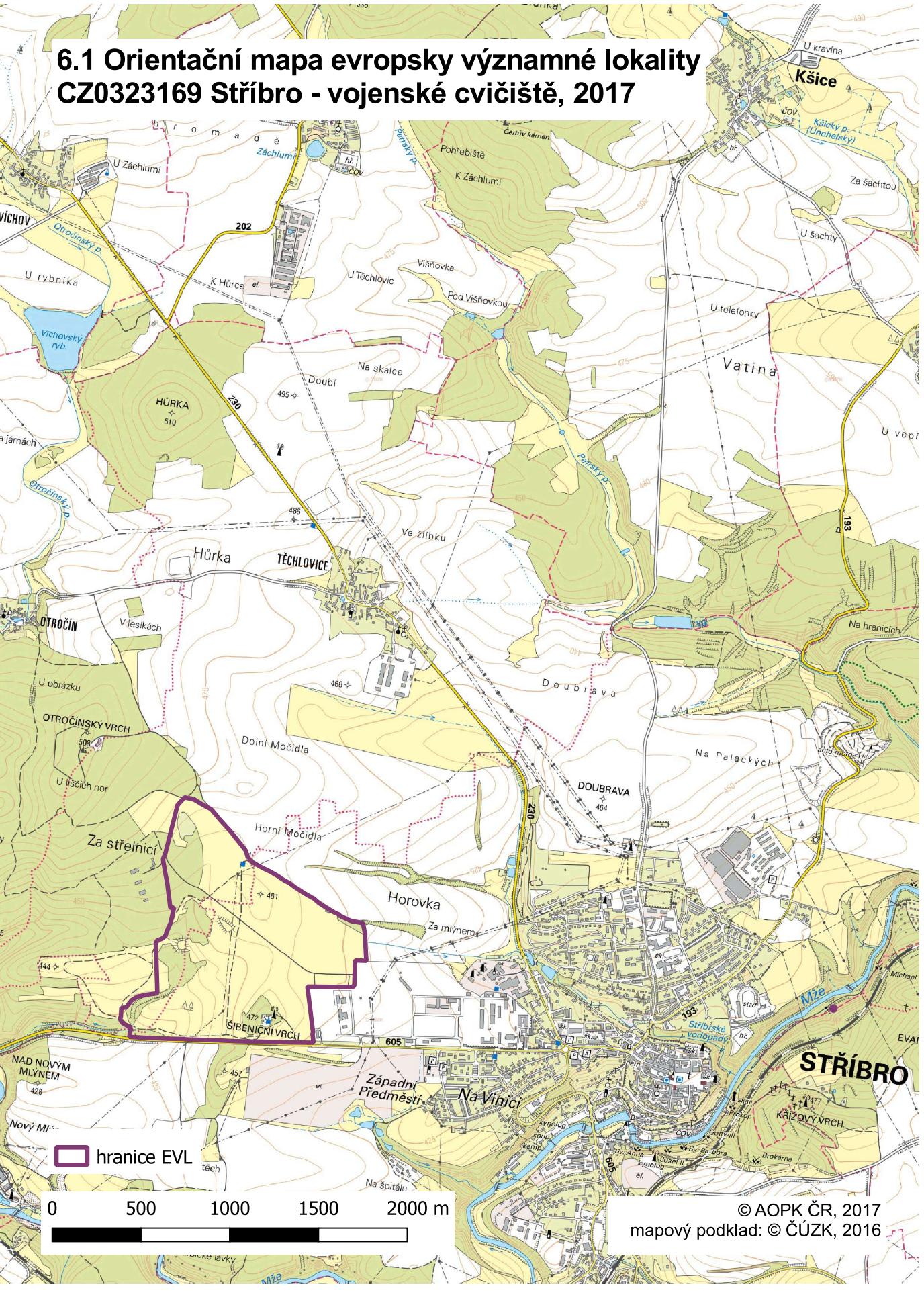
CZ0323169_Stribro_vojenske_cviciste_ramcova_smernice.doc

6.5 Doplňující dokumenty

CZ0323169_Stribro_vojenske_cviciste_Trasa_optickeho_kabelu.pdf

CZ0323169_Stribro_vojenske_cviciste_Trasa_ropovodu.pdf

6.1 Orientační mapa evropsky významné lokality CZ0323169 Stříbro - vojenské cvičiště, 2017

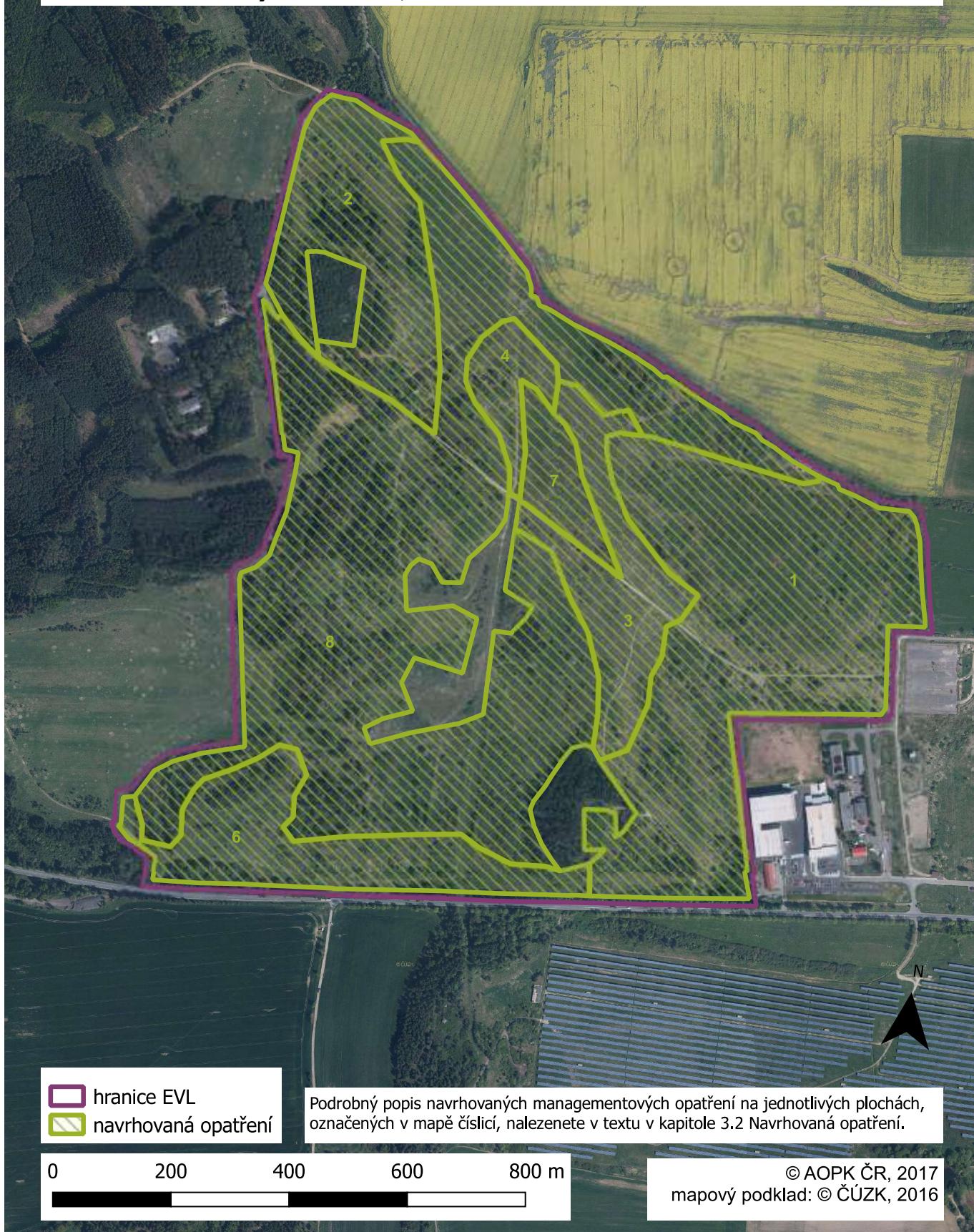
6.3 Mapa zákresů jednotlivých managementových opatření na vymezených plochách - kosení CZ0323169 Stříbro - vojenské cvičiště, 2017

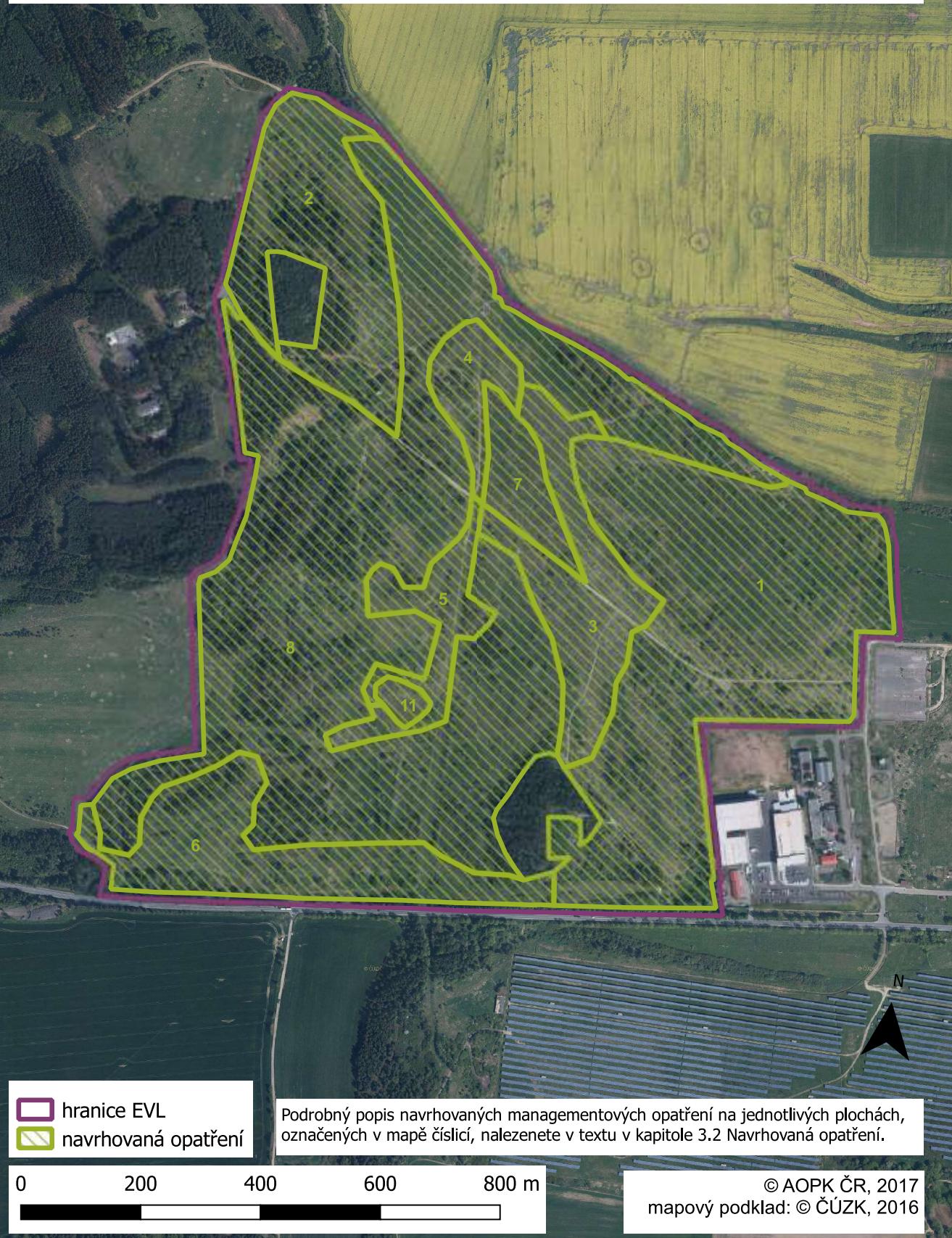
**6.3 Mapa zákresů jednotlivých managementových opatření na vymezených plochách - pastva
CZ0323169 Stříbro - vojenské cvičiště, 2017**

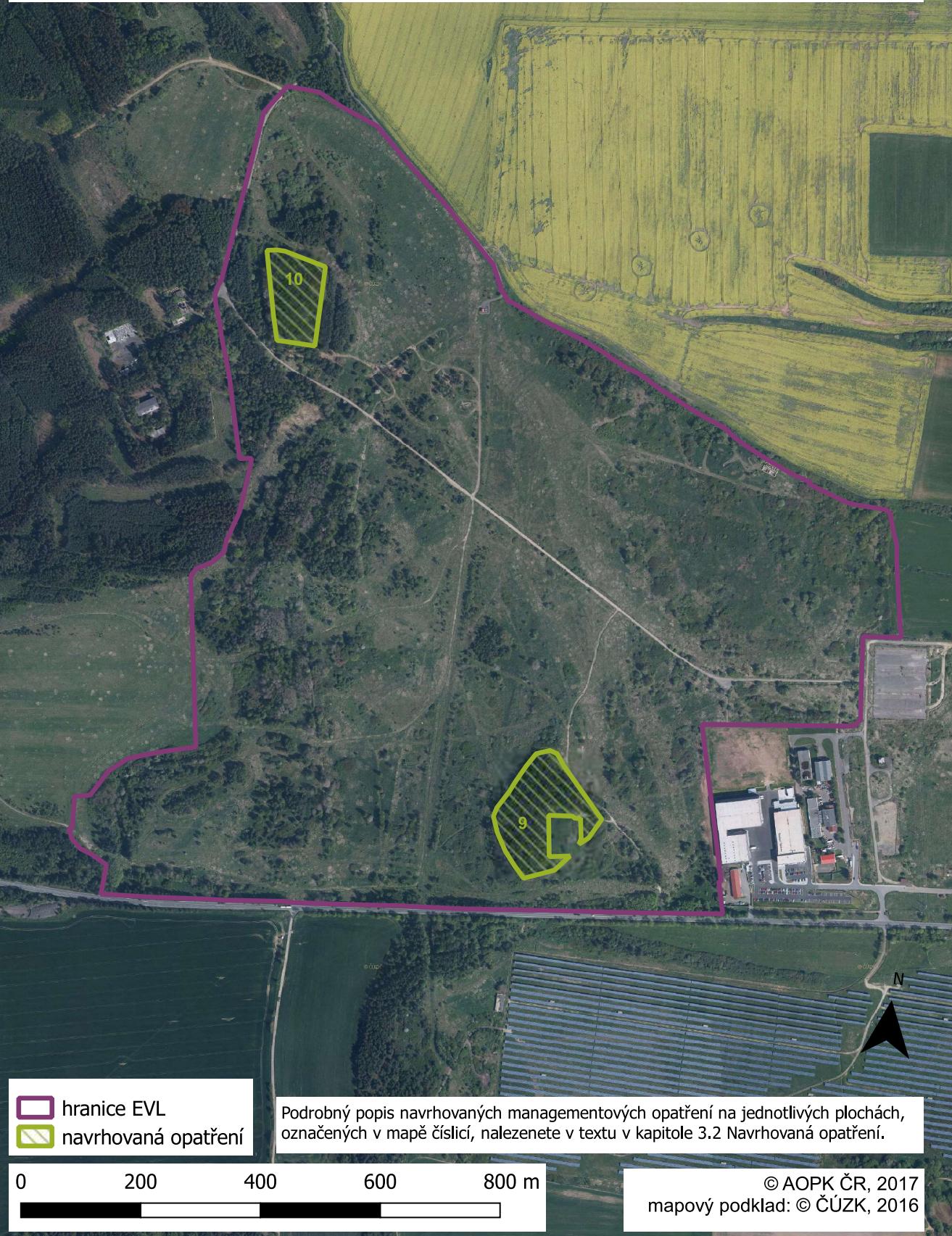
6.3 Mapa zákresů jednotlivých managementových opatření na vymezených plochách - péče o mokřady a rašeliniště
CZ0323169 Stříbro - vojenské cvičiště, 2017

**6.3 Mapa zákresů jednotlivých managementových opatření na vymezených plochách - speciální opatření na podporu druhů
CZ0323169 Stříbro - vojenské cvičiště, 2017**

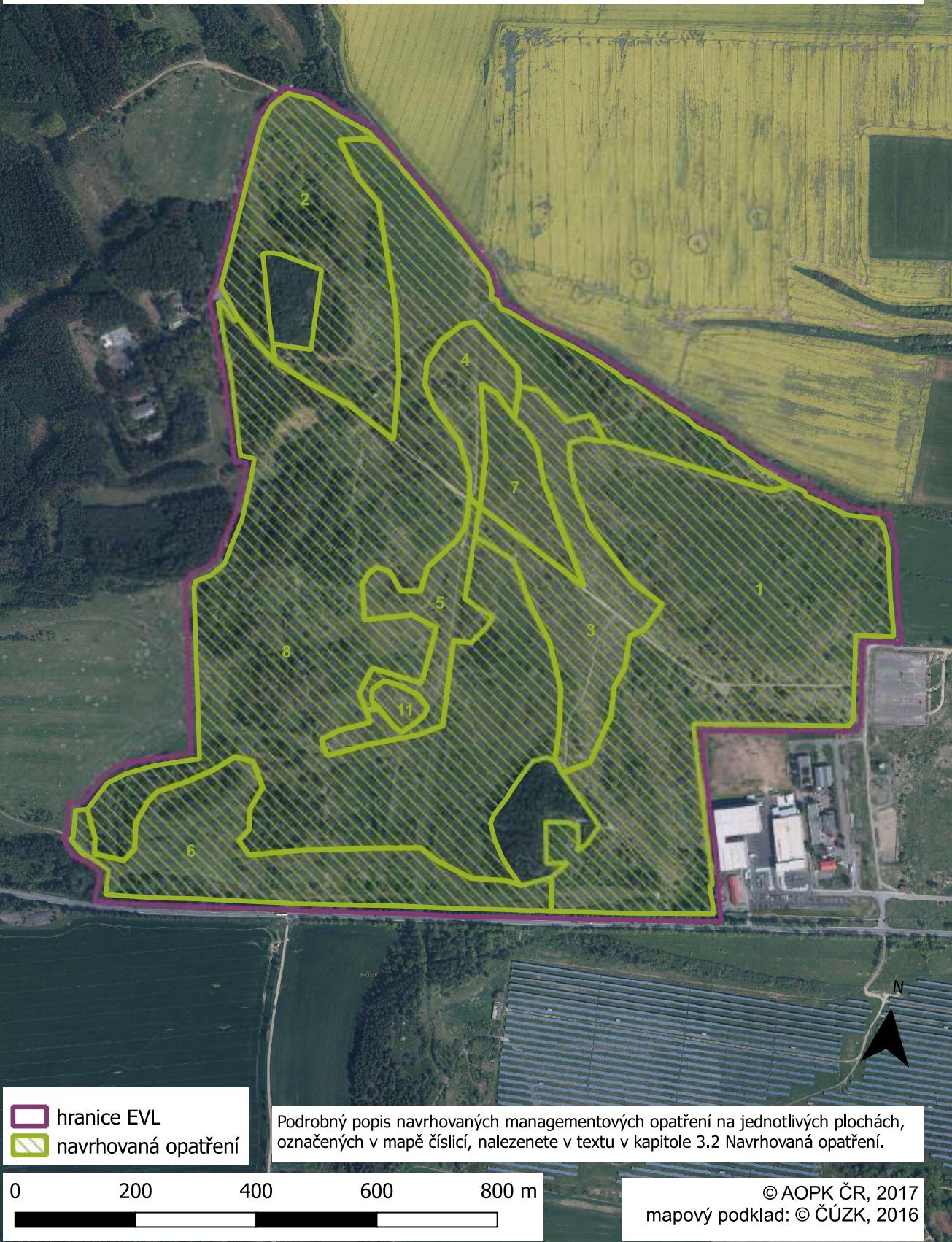

**6.3 Mapa zákresů jednotlivých managementových opatření na vymezených plochách - účelový
pěstební zásah**
CZ0323169 Stříbro - vojenské cvičiště, 2017

6.3 Mapa zákresů jednotlivých managementových opatření na vymezených plochách - výřez náletu

CZ0323169 Stríbro - vojenské cvičiště, 2017

6.4 Rámcová směrnice hospodaření pro lesní stanoviště

Kód lokality	Název EVL	Kategorie ochrany					
CZ0323169	Stříbro - vojenské cvičiště	Základní ochrana					
Kód typu přírodního stanoviště/ kód druhu 1193 Kuňka žlutobřichá (<i>Bombina variegata</i>)		Biotope	Rozloha				
1166 Čolek velký (<i>Triturus cristatus</i>)		X 9.A Lesní kultury s nepůvodními jehličnatými dřevinami	1,19ha	100%			
Kategorie lesa Les zvláštního určení (§8 2a)		Soubory lesních typů 2K3, 3I1					
Cílová druhová skladba dřevin (%) podle souborů lesních typů (SLT)							
SLT	Dřeviny přirozené druhové skladby						
2K3	DB 7, BK 3, LP, BO, BR, JR						
3I1	BK 3-6, DB 3, JD 1-3, LP						
Minimální podíl listnatých dřevin přirozené druhové skladby a jedle bělokore (v %) pro lesní biotop při obnově a výchově porostních skupin							
a) = součtu hodnot současného zastoupení listnatých dřevin PDS a JD až do výše součtu hodnot přirozeného zastoupení těchto druhů dřevin v ploše převažujícím SLT (pokud je současné zastoupení listnatých dřevin PDS a jedle bělokore v porostní skupině větší nebo rovno minimálnímu podílu melioračních a zpevňujících dřevin)							
b) = minimálnímu podílu MZD v ploše převažujícím SLT (pokud je současné zastoupení listnatých dřevin PDS a JD v porostní skupině menší než minimální podíl MZD).							
Porostní typy							
Jehličnaté monokultury							
Základní hospodářská doporučení							
Hospodářský způsob	Hospodářský tvar						
nN - násečný	vysoký						
Obmýtí	Obnovní doba						
100-110	30						
Dlouhodobý cíl péče o lesní porosty							
Zachování či vytvoření přirozené druhové skladby s nižším zakmeněním a věkovou diferenciací. Ponechání části listnáčů do stadia rozpadu.							
Obnovní postup a způsob obnovy							
Uplatňování výběrných principů při tvorbě skupinovitě uspořádaného různověkého smíšeného lesa s vertikálním zápojem.							
Způsob obnovy – především umělá obnova sadbou. Náseky proti směru převládajícího větru.							
Péče o nálety, nárosty a kultury							
Ochrana proti zvěři mechanická a nátěry, proti buření mechanická.							
Výchova porostů							
Podpora přirozené druhové skladby a diverzity dřevin. Zvýšení ekologické stability a mechanické odolnosti lesních porostů.							
Opatření ochrany lesa							
Zásahy provádět jen v jehličnatých porostech a kulturách za účelem udržení stability porostů. Chránit půdní kryt, bylinné i keřové patro. Ponechání doupných stromů a přiměřeného množství ležící odumřelé hmoty.							
Provádění nahodilých těžeb							

Odstraňování stromů napadených škůdci.

Doporučené technologie

Poznámky

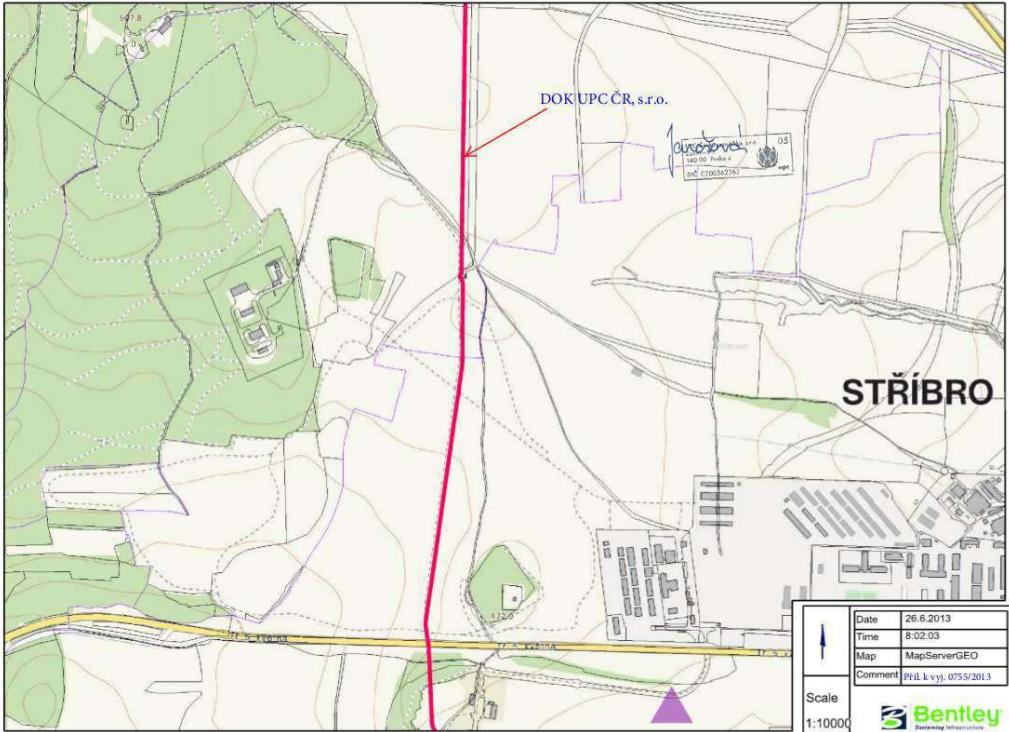
Kód a název biotopu vychází z Chytrý M. et. al, (2010): Katalogu biotopů České republiky. Ed. 2. Agentura ochrany přírody a krajiny ČR.
Praha.

Zkratky souborů lesních typů vychází z vyhlášky č. 83/1996 Sb. příloha č.2. Přehled souborů lesních typů ČR.

Zkratky dřevin vycházejí z vyhlášky č. 84/1996 Sb. příloha č.4. Číselné označení, názvy a zkratky dřevin.

Podíly dřevin přirozené druhotné skladby vychází z Průša E. (2001): Pěstování lesů na typologických základech.

Lesnická práce

Date	26.6.2013
Time	8:02:03
Map	MapServerGEO
Comment	Příkaz číslo 0755/2013

Scale
1:10000

